

JUURED
JA
VÕRSED

VIII

Juured ja Võrsed

VIII

Kadrina Keskkool 2020

Väljaandja: Kadrina Keskkool

Toimetus: Anneli Raud, Marika Randver, Mai
Fäelmann, Merike Lillemägi, Ebe Abner

Esikaanel fragment 6.a klassi õpilase Jaspar
Vaheri joonistusest

Tagakaanel 8.a klassi õpilase Janeli Kangi
joonistus ja 7.a klassi õpilase Leegi Brigitte
Kaisi taust

Trükk: Agur Trükk OÜ

Head lugejad!

Kadrina Keskkooli õppurite hulgas on palju neid, kes õppimise kõrvalt on leidnud aega ja tahtmist omaloominguga tegeleda. On ju loomingulisus peidus pea igaühes meist.

Siia almanahhi kaante vahele on kokku koondatud sel õppeaastal meie õpilaste sulest ilmavalgust näinud kirjutised ja kunstisähvatused. Kuna sel õppeaastal külastas Kadrina kooli meie esirallisõitja Ott Tänak, siis sellest tulenevalt on ka kogumikus esitletud omaloomingu teemaks laiemalt „Ralli“.

Igale autorile on ka oluline teada saada, mida arvavad tema loomingust pere liikmed, sõbrad ja tuttavad. Mine tea, ehk sirguvad tänastest omaloomingu radadel esimesi katsetusi tegevatest õpilastest tulevikus kirjanikud ja kunstnikud, kes tuntud väljaspool Eesti riikigi. Selleks head sule- ja pintslijooksu!

Suur tänu õpilastele ja õpetajatele, kes järjekordse kooli almanahhi valmimise võimalikuks tegid!

Meeldivat lugemist!

Arvo Pani

Kadrina Keskkooli direktor

Ralli

Autoralli, pardiralli,
tordiralli, kalliralli.
Rallisid on mitut sorti,
mõnel jagatakse torti.

Autorallis kiirus suur.
Maha võta mõni tuur!
Mõni ralli toimub vees,
kus ka pardiparved ees.

Mõnel rallil kinni hing,
mõnel rallil kallis hind.
Mõnel rallil magus suu,
mõni ralli septembrikuus.

Rosabel Klopp

8.a klass

Ralli

Hommikul, kui kooli rallin,
kaela sätin pika salli.
Hilineda ma ei taha,
tunne sellest tekib paha.

Tundides käib inforalli.
Kekas taome uljalt palli.
Vaim ja füüsis tugevaks,
peab ju saama pädevaks.

Õhtul jälgin Oti sõitu.
Sai ehk jälle kõigist võitu.
Üle valli autorallis
nii kui kiires elurallis.

Mart Pöder

10. klass

„Selline ralli“
Maarja Mölder
6.d klass

Varahommikune ralli

Mu šokk oli hommikul ärgates suur, kui harjumuspäraselt tegin esimese asjana lahti värsket ajalehte. Kuuma kohvi kõrvale meeldib mulle alati sirvida kõige uuemaid uudiseid. Viimaseks maiuspalaks avan iga kord just spordiuudiste rubriigi. Olles isegi suure võistlushimuga, hoian tihti silma peal, kes on eilne ning kes tänane tegija.

Täna tundus kõik justkui paigast ära olevat. Eesti uudiseid jälgides olen harjunud nägema igal pool pilte Ott Tänakust ning kuumimaid uudiseid rallimaailmast. Seekord oli minu üllatuseks ralliteemalisi uudiseid null. Oli küll korvpalli ja oli vehklemist, kuid mitte ühelgi fotol ei figureerinud heledapäine noormees, keda viimasel ajal meedias nii palju kohata on saanud, et igaüks teda uneski näha võib. Lisaks sellele oli iroonilisel kombel postkasti

koos ajalehega potsatanud Kaubamaja Osturalli kataloog.

Suurest huvist avasin järgmisel momendil arvuti, sest seal ju peaks informatsioon uuenema kasvõi iga sekund. Otsisin, mis ma otsisin, kuid tulemusteta. Parim vaste, mis Google mulle ralli kohta andis, oli Äripäeva uudis, et rahapesupankade aktsiad tegid korraliku ralli. Olin pahviks löödud, esiteks faktist, et rallist tänasel hommikul ühtegi uudist kuulnud ei ole. Selline teadmine tekitas justkui ärevust, sest ma ei saanud täpselt arugi, mis toimub.

Haarasin puldi ning avasin teleri, et aimu saada, mida seal räägitakse. Äkki on toimuvast kursis just parasjagu otse-eetris olevad saatejuhid ning sellisel juhul ei ole ma ainus, kes segaduses on. Vastupidiselt mu lootustele arutati studios parajasti teemal, et Pardiralli osalejate arv on olnud tõusutrendis, ning otsiti viise, kuidas seda niimoodi hoida. Käidi välja

idee, mille kohaselt võib olla osalejate arv peatselt nii suur, et Kadriorgu üritus enam ära ei mahu. Võib-olla peaks ürituse kolima ümber Emajõkke?

Mu tundeid valdav segadus oli suur. Samas hakkasin pärast telerist kuulnud vestlust mõtlema veidrale hommikusele kokkusaatumisele. Täna ma küll ei näinud, samas rällist räägiti ikka, ja isegi rohkem kui muidu. Olin teinud sääsest elevandi ning kohe kõige hullemat mõelnud. Jahmatuses vaatasin kella ning märkasin, et olen lootusetult hiljaks jäänud. Ajaleht oli küll läbi loetud, kuid kohv joomata ning külm. Nüüd hakkas lisaks kõigele toimunule pihta ajaralli, et õigeks ajaks tööle jõuda.

Liis Kuusemets

12. klass

Otsisin kord uudist lehest

Otsisin kord uudist lehest
ühest vahvast rallimehest.
Kuigi ei leidnud teda ma,
siiski leht oli täidetud ralliga.

Osturalli, rahvaralli,
kooliralli, laenuralli,
hinnaralli, palgaralli
jooksuralli, söögiralli.

Kuid miks meil on nüüd rallid need,
kui eesti keeles sõnu veel?
Tõusuaeg, kampaania, buum -
sõnavalik küllalt suur.

Kasutagem teisi sõnu,
tundkem eesti keelest mõnu.
Las see ralli jääda sinna,
kuhu autodega minna.

Susanna Abner

12. klass

„Sõnapuu“

Raigo Milvaste

10. klass

Ralli Cosa Nostra moodi

Panused ja maffia, elu ja surm - need käivad käsikäes. Mõnel juhul on need ettearvamatud ja segased, teisel aga selged ja piinarikkad. Aga üks on kindel: inimene ei pääse välja kummastki. Vahel tõmbavad lihtsurelikud endale neid ise kaela.

„Sonny, kas kuulsid! Tule kohe, viivitamatult! Nad on sul jälil, kas said aru?” kostis telefonist. Sonny teadis, mida see tähendas. Ta teadis, mis hakkab juhtuma. Nüüd polnud enam aega mõtelda, sest üks must Ford oli talle juba rajal ette sõitnud. Ta tundis seda Fordi, nii et ta keeras publikusse ja hüppas autost välja. Vaid sekundeid hiljem kõlasid esimesed lasud. Sonnyl vedas, nad ei olnud märganud tema kadumist publikusse sõitnud autost. Sonny võttis maas vedeleva mantli, sulandudes niimoodi rahvamassi. Seejärel suundus ta Campobello di Licatasse oma Onu

juurde. Enda järel kuulis ta autokummide vilinat, rahva ahastust ja kiirabi sireeni.

Onu juurde jõudes läks ta viivitamatult ta kabinetti. Ust pauguga kinni lüües ja mantlit seljast võttes kuulis ta oma Onu sõnu: „Sonny, *figlio mio*, mida ma ütlesin ralli sõitmise kohta? Sa pead aru saama, et see on meile ohtlik. Me ei saa lubada veel ühe liikme kadumist või info välja andmist.” Sonny kuulis oma Onu hääles pettumust ja ka väarikust, aga mitte hirmu ega paanikat. See pani Sonny iseendas pettuma. Ta oli ju maffiapealiku Salvatore, Cosa Nostra juhi vennapoeg. Ta teadis seda kõike, aga Sonny ei tahtnud rallit jätta. Salvatore sai sellest aru ning lausus: „Sonny, Sonny.. kas sa tead, kes ma olen? Ma olen *capo della mafia*, maffia boss. Sa saad rallit edasi sõita, kuid ma pean su siit ära saatma. Ma ei saa riskida, et keegi arvab, et sa oled elus..” „Oota, kuidas sa..” „, Sonny... ma tean rohkem, kui sa arvad, ja ära kunagi enam

mulle vahele sega. Kas see on selge?” „Jah, sir” vastas Sonny arglikult. „Siis on hästi. Nüüd mine, auto ootab sind all ja kaks mu meest ootavad juba autos koos kottidega”. Seda kõike ütles ta ülimalt rahulikult ja Sonny poole vaatamata. Nüüd tõusis ta oma toolilt püsti ja suudles Sonnyt põsele ning lausus: „Arrivederci, Sonny.” Sonny väljus kabinetist, teadmata, mis just juhtus.

„Kuhu me läheme?” küsis Sonny mehe käest, kes ta kõrval istus. „Sinna, kuhu Cosa Nostra sind käskis viia,“ vastas mees tuimalt. Sonny ei saanud midagi aru, kuid ta ei tahtnud rohkemat küsida. Ta sai aru, et ei ole veel saajaprotsendiliselt kaitstud, aga selle kohta küsimine ei oleks auväärne temasugusele Cosa Nostra pärijale. Nii ta uinus.

Kui Sonny ärkas, oli ta kuskil talus. See oli väike ja hubane. Sellel olid puidust aknad ja kivist seinad. Maja ise oli valge ja sellel olid tammepuust palgid akende ümber. Õues oli

külm ja Sonny sai aru, et ta pole enam Sitsiilias ega isegi Itaalias. Ta käis majas ringi ning leidis laualt telefoni ja võtmed. Sonny võttis telefoni ja seal oli ainult üks number. Seda ta tundis - see oli ta Onu oma. Sonny helistas. „*Ciao*, Sonny, ma näen, et oled juba kohal. Ma kuulsin, et sa uurisid, kuhu lähed.” Sonny tahtis end õigustada, et tal oli ju õigus teada, kuhu ta läheb. Aga siis tuli talle meelde, mida Salvatore oli talle öelnud. Onule ei tohi vahele segada, nii et Sonny oli vait. Salvatore jätkas: „Ma ei tahtnud sulle öelda, sest arvasin, et oled selle vastu. Sa ei oleks nõus olnud sinna sõitma, aga pead aru saama, et see on su enda huvides. Ma tean, et sind huvitab, kus sa oled. Sa oled.. no ma ei saa sulle öelda, kus sa oled. Sa ei tea seda kohta, aga seda ei tea ka Palermo, nii oled sa kaitstud.“ See oli nii väärilikalt ja rahulikult öeldud, et Sonny hakkas ise ka oma Onu kartma.

Kui Sonny välja läks, nägi, et on ralliraja kõrval. Ta onul oli õigus, ta ei teadnud seda kohta, aga talle tundus, et siin saab lõbus olema.

Kui ta läks registraatori juurde end rajale kirja panema, tundus registraator talle tuttav. Sonny ei pööranud esialgu sellele tähelepanu. Ta oli siiski pool tundi tagasi veel maganud ja ärrganud mingis võõras kohas. Lähemale astudes kuulis ta mingit vaikset häält oma peas, et ta ei peaks edasi minema. Ta otsustas siiski minna. Aga kui registraator avas oma suu ja ütles: „Tere, kas saan teid aidata?“, sai Sonny isegi aru, mis toimub. „Aga see ei saa nii olla. Onu ju ütles, et Palermo ei tea, kus ma olen. Või siiski saab?“. „Khm, kas ma saan teid aidata?“ „Jah! Ma soovin end võistluseks kirja panna.“ „Mis päevaks? Kas te olete enne sõitnud? Kas teil on oma auto? Mis teie nimi on?“ „Selleks laupäevaks kella kolmeks. Jah, olen. Mul ei ole autot. Mu nimi on ...“ Selle

koha peal jäi Sonny mõtlema. „Mis teie nimi siis on?“ „Marko! Marko ... Kater. Marko Kater.“ „Selge ... aga edu teile!“

Koju jõudes helistas Sonny kohe oma Onule. „Jah, Sonny,“ kõlas rahulik ja selge hääl telefonist. „Sa ei kujuta ette, mis just juhtus. Ma läksin ennast rajale kirja panema, aga siis mulle tundus, et üks Palermo meestest on seal. Ja ... ja ta tahtis mu nime teada ning ...“ „Sonny,“ karjatas Onu, „räägi rahulikult ja selgelt. Ma ei saa midagi aru.“ Sonny ei suutnud midagi öelda, sest ta polnud oma Onu kunagi karjumas või isegi paanikas kuulnud. „Ma tahtsin end rallivõistlusele kirja panna. Kui ma registraatori juurde läksin, nägin, et ta oli üks Palermo meestest ning ta.. ta küsis mu nime.“ „Sonny, Sonny, see on halb, väga halb. Ega sa oma nime ei ütelnud?“ „Ei, ma ütlesin, et olen mingi Marko Keiser või oli see Marko Matter, ma ei mäleta. Ma olin šokis.“ „Olgu, ole siis ettevaatlik,“ vastas Salvatore ja

pani telefoni ära. Sonny mõtles, miks ta Onu oli nii endast välja läinud. Ja siis jälle nii rahulik olnud.

Laupäeval ärgates oli Sonny uimane, kuid ta teadis, et peab võistlema minema. Ta läks jooksma. Ta oli juba peaaegu kodus, kui talle tulid vastu ühed mehed ning ütlesid: „Sonny.. me panime sinu võidu peale palju raha, nii et kui sa ei taha oma perekonnale häbi teha ning tahad elada, siis parem võida.“ „Jah, võidan,“ vastas Sonny aru saamata, mis just juhtus. Kui ta koju jõudis, sai ta aru, et need mehed ei oleks tohtinud tema nime teada. Sonny tahtis küll oma Onule helistada, kuid mõtles, et pole vaja teda ärritada.

Pool tundi enne võistlust tulid tema juurde teised mehed ja ütlesid: „Marko, sa parem kaota, sest ma panin palju raha Faruli peale ning ma ei taha seda kaotada. Ja kui tahad elada ning ei taha, et ma saaks su pere

saladusi teada, siis parem kaota.`` Sonny ainult noogutas.

Sonny jooksis areeni taha ning helistas oma Onule. „Sonny, tore sinust midagi jälle kuulda.`` „Kaks maffiat on ähvardanud mind tappa, üks tapab mind siis, kui ma kaotan, ja teine siis, kui võidan. Ma tahaks siit kaduda. Kas sa saaksid seda korraldada?`` „Sonny, ma ei saa. Kui sa praegu sealt kaod, on meie pere maine rikutud,ma ei saa seda lubada. Aga edu!`` Sonny kuulis Onu hääles kurbust ja tõe, mis ütles, et Sonny sureb. Aga Sonny jäi, sest ta ei tahtnud oma perele häbi teha.

„Kolm, kaks, üks ... läks!`` ja autod hakkasid sõitma. Sonny oli keskel ning mõtles, mida teha. Ta teadis kolme asja: kui ta kaotab, teeb oma perele häbi, ning kui ta võidab, tulevad ta pere saladused välja. Mõlemal juhul ta sureb.

Lõpujoon oli lähedal ja Sonny oli esimene. Siis ta mõistis, et ta ei pääse. Seega ta keeras

kõrvale ja sõitis vastu posti. Oma viimaseid hingetõmbeid tehes tundis ta, et on oma eesmärgi täitnud. Olla rallisõitja. Ning sulges oma silmad. Sel hetkel auto plahvatas.

Surm on raske, kuid elu veel raskem. Valikud ja otsused viivad sind oma tee lõpuni. Aga valikuid on palju ja sa pead seda mõistma.

Berit Purk

7.a klass

„Kontakt“

Marianne Kaldoja

8.a klass

Kooliralli

Kell on 8 hommikul, alla veerandi õpilastest on koolimajas. Kõik on rahulik ja paljud ootavad lukus klassiuste taga. 15 minutit hiljem hakkab aina rohkem ja rohkem inimesi kooli kogunema, paljud tulevad järele õppima ja ruttavad klassidesse. See kõik on justkui mingisugune ralli, aga need, kes sellest võistlusest osa võtavad, on alles algajad – oodaku, kuni professionaalid kohale jõuavad.

Kell on 8.35, peaaegu kogu kool on kohal ja kõik ootavad tõeliste rallitajate järel. Kaks minutit hiljem on näha, et rallitajad on koolis ja valmis kimama hakkama. Kõigil on ainult üks mõte peas: tema ja tema aeg. Olukord on pingeline ja aeg hakkab võitma.

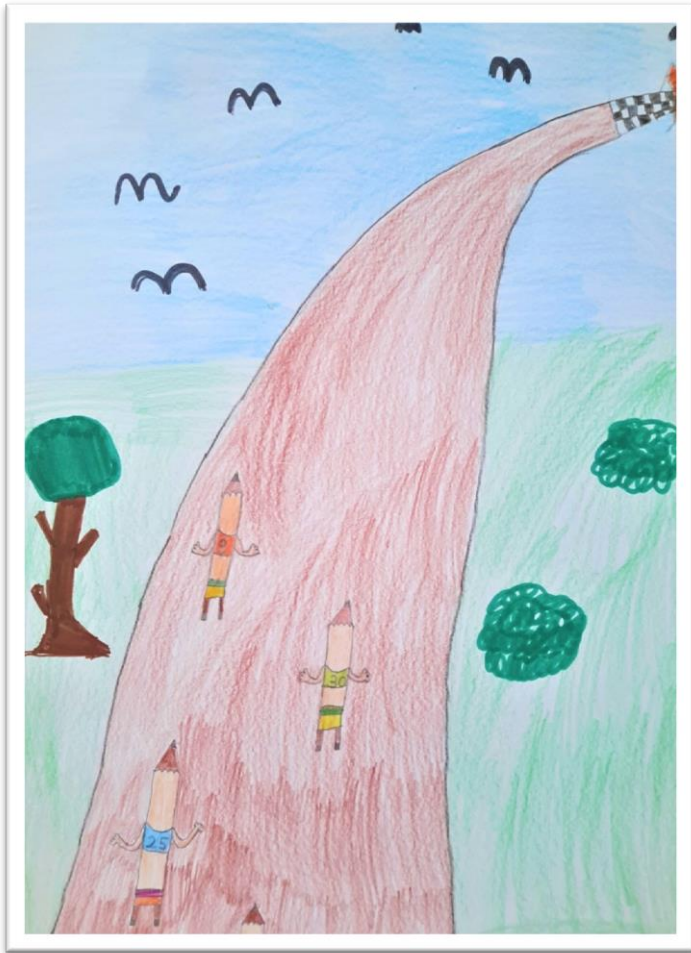
Üks rallitajatest on Madis. Tema jäi koolibussist maha ja nüüd peab ta täiel jõul jooksuma, et hiljaks ei jääks. Kui ta jõuab kasvõi ühe sekundi hiljem matemaatikatundi,

saab ta õpetajalt märkuse hilinemise ja klassi segamise eest. 19 sekundit on tundide alguseni aega ja Madisel on vaja kolmandale korrusele jõuda. Temast jookseb mööda Pärt, kes on klassis üks parimaid jooksjaid ja Madis hakkab veel kiiremini jooksma. 3 sekundit on aega, Madis teeb Pärdiga võidu, kes enne uksteni jõuab. Ta jõuab klassi täpselt samal ajal, kui kell heliseb. Ta võitis. Ta võitis nii aega kui ka Pärti. Suurem osa rallitajatest olid oma klassidesse jõudnud enne kella.

Umbes 10 minutit hiljem lonkisid klassidesse vanad, pensionile jäänud rallitajad, keda lihtsalt enam ei huvitanud, kui nad olid hilinenu. Aga Madis sai ikkagi märkuse hilinemise eest.

Helena Victoria Viise

7.a klass

Eliise Piispea

2.b klass

Rallit täis unenägu

Olete te vahel mõelnud, kuhu me läheme, kui uinume, mis on unenäod ning miks me neid näeme ja nii edasi. Ilmselgelt olen ka mina nende küsimuste üle mõtisklenud, kuid enamasti kasutult, kuna ma ei saa vastuseid kinnitada, sest mul puuduvad kindlad tõendid ja faktid. Aga kas teie olete mõelnud, et kui palju sündmusi võib ühes unenäos juhtuda ning mitmetesse eri paikadesse me satume? Kui aus olla poleks ma arvanud, et ühes unenäos võib nii palju juhtuda, kui minu eilses unenäos. Nimelt...

Eile õuest koju tülles jän ma üpriski vara magama. Jän enne 9 öhtul magama, mis on nädalavahetuse kohta väga, väga vara. Ega selles polegi midagi nii erilist, kuid minu unenäos, mida jutustama hakkan on küll...

Ma olen Ott Tänaku kõrvalistmel pööraselt kihutavas Toyotas. Esimene asi, mida ma teha

suudan, on karjuda. Ott kohkub ja karjub mu peale: „Ruttu nüüd, mida sa ootad, võta kaart!” Tardunult, aga kiiresti haaran kaardi. „Mida sa ootad, loee...!” „Ma pole Martin Järveojaa...!” „Loee...!” Üritan kaarti lehitseda, kuid ralliautos pole seda eriti kerge teha. „Ma ei oskaaa ... ma ei ole kaardilugeja! Ma kardan olla siin!” Ma karjun nagu sõge. Mul on seljas ralliriided ja kogu varustus ning otse loomulikult turvavöö, kuid mu süda ei löö õiges taktis, pulss on laes. „Loeee ... kaarti!” Mul pole valikut. „Nii, siit otse ja mingi puu, aa, ei me oleme metsas.” Hullem, kui kreisiraadio ralli, võiks öelda! „Siis, ää, kurv ja siis, äää, on sirge ja ää ... jah veel üks kurv..” „Võta end kokku!” on Ott pahane. „Ma ei saa sellest kaardist midagi aru, ma ei oska isegi mapi hästi kasutadaaa!” Kuid eemalt paistab finiš ja igal pool on palju lippe ning eriti palju Eesti lippe. Ületame finiši ja kohe jooksevad reporterid auto poole. Ott annab intervjuu ära,

kuid ta ütleb, et kõik läks hästi, ainult mõningaid segavaid faktoreid esines. Muidugi olin mina see segav faktor. „Ou, Ott, mis koha saame ja ma tahtsin öelda, et ma su suur fänn!” „Ah või nii, tore. Ilmselt top 3, eksole.” „Vau!” Järgmisel hetkel seisan ma pjedestaali kõige kõrgemal astmel koos Ott Tänakuga, madalamatel astmetel seisavad Sebastian Ogier ja tema kaardilugeja ning Thierry Neuville ja samuti tema kaardilugeja. Mängitakse Eesti hümn ja ma nutan ning äkki hakatakse šampusega pritsima. Ma hakkan rөөkima: „Ma olen alaealine, ärge pritsige alkoholigaaa ...!” Sellele tagasi mõeldes hakkan iga kord naerma. Kuid see pole kõik...

Nüüd olen ma koolis enda pidžaamaga, vahva! No võibolla „vahva” oli sarkastiline. Matemaatikatund on peal. „Ülesande 94 vastus. Nii...” Kõigil on käsi püsti peale minu. „Nii, Tähti, vastus?” „Ee...” „Täpselt õige, saad 5. Järgmise ülesande vastus on? Tähti?” Ma

hakkan vastust ütlema, kuid aevastan. „Korrektne, ja mis tehtega said?” „No ma tegin...” Ma ei jõudnud isegi lauset lõpetada, kui: „Õige, 5,” kostis õpetaja. Tunnis sain vähemalt 17 viit ja 4 kuut. Oli see vast hinderalli!

Olen ilmselt romurallil või nii mulle vähemalt autode järgi tundub: hiiglaslikud, mölkidega, värviliste grafititega ja minu arust isegi inetud. Seisan täpselt kruusatee keskel, käes musta-valge ruuduline lipp, mille peal on kirjutatud START. Mul on umbes 10 cm kõrgused kontsad jalas, seljas must nahktagi ja soeng meenutab rohkem jaanilõket kui mingit soengut. Autode mootorid käivituvad sellise mürinaga, et ma minestan.

Järgmisena olen ma hiiglaslikul laval ja mu silme ees on massiliselt inimesi. Kõige hullem on see, et mul on seljas printsessidega roosa öösärk ja jalas sussid. Mu kõrval seisab Märt Avandi ja ta müksab mind küünarnukiga.

Eeldan, et pean minema mikrofone juurde ja midagi ütleva. Avalik esinemine pole eriti minu teema ja ma oleks kõike muud teinud, kui seal isegi ühe sõna öelnud. Aga mul pole valikut. Kõnnin mikrofone juurde, silmad kinni, siis analüüsin ruttu olukorda, mida teha annaks. Esimene variant on hüpata lavalt maha ja joosta minema, teine variant on paluda kellelgi teisel sõna võtta ja kolmas on ise üks kõne pidada. Otsustan variant C kasuks. „Palun ära ainult endal marki täis tee, nii see on pardiralli eks ole. Millest siin rääkida annab?” mõtlen endamisi. „Tere, armas pardirahvas, või see, tere, armas Eesti rahvas!” Braavo, suutsin juba margi täis teha. „Oleme siia kogunenud, et avada igaaastane heategevuslik üritus, vist jah, see on õige sõna. Tehke endale suur aplaus, kuna sel aastal osaleb rekordarv parte. Juhuu!” Inimesed hakkavad plaksutama ja ma otsustan, et ei soovi rohkem midagi lisada. Ega ma ei ole

kindel, kas osaleb rekordarv parte, aga ma pidin midagi välja mõtlema. Lahkun oma "imeilusa" riietusega lavalt ja suundun Märdi poole. Too ainult kiidab, nagu oleks kõik perfektne olnud, ja ütleb: „Tibu, tibu, ära näita.” Ning asetab mulle peopessa väikese umbes 2 cm pikkuse pardikujukese. Ning rohkem ma sellest unenäost ei mäleta.

Hommikul ärgates olin ma nii segaduses, sest mul meenus unenägu. Hakkasin voodist püsti tõusma, kuid oleksin justkui midagi maha pillanud. See oli umbes 2 cm pikkune kuldne pardikuju. Mulle meenus pardiralli, see kõne, riietus ja üldiselt terve unenägu. Ma arvan, et ma ei saa kunagi teada, mis tegelikult juhtus, kuid seda ma tean, et see oli ikka rallit täis unenägu.

Tähti Pallon

7.a klass

Pardiralli

Ühel päeval vaatasime perega televiisorit. Reklaamipausi ajal räägiti pardirallist. Ema soovis pardirallist osa võtta ja me tellisime annetuspardi.

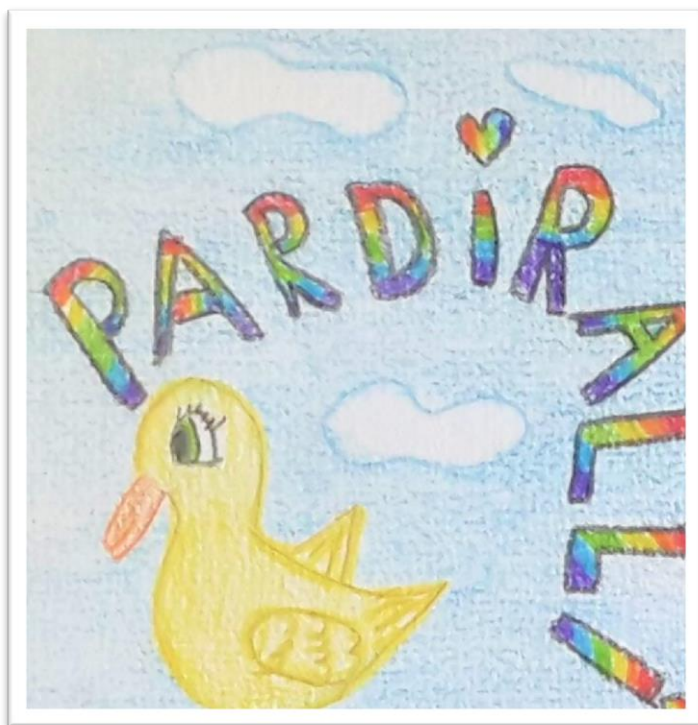
Järgmisel nädalal läksime perega Kadrioru parki võistlema. Istusime perega pingil ja jäime võistlust ootama. Ühel hetkel nägime, et üks vanem mees kõndis meist mööda päris part kaenlas. Pardil oli selja peal valge kile, mille peal oli number seitse. Kui võistlus algas, olid kõik sillal, et oma part vette panna. Ka vanem mees oli seal oma pardiga. Kui kõik pardid olid vette pandud, tuli mehe päris part veest välja ja hakkas ringi paterdama. Hiljem selgitati mehele, et ta oli pardirallist valesti aru saanud.

Mees muigas kavalalt ja läks koos ürituse korraldajaga Kadrioru lossi. Järgmisel päeval teatati meedias, et see salapärane mees oli miljonär, kes kasvatas parte. Pardikasvataja

annetas haigetele lastele kokku 500 000 eurot
ja 20 teraapiaparti.

Inger Rummo

6.a klass

„Pardiralli“

Katarina Pegolainen

6.d klass

Kuidas maailm meie pere lippu nägi

Oli 2004. aasta suve lõpp ja mu isa oli põllul kombaini roolis. Päev hakkas juba õhtule jõudma, kui ta kuulis raadiost, et pannakse kokku punt, et minna Korsika saarele rallit vaatama. Ta kirjutas ruttu raadiost antud telefoni numbri oma kombaini tolmusele monitorile ja viivitamata helistas neile. Tuli välja, et Eesti pundi korraldaja oli meie kandi inimene ja varsti saadigi kokkuleppele.

Saabus oktoober ja nad alustasid oma nädalast trippi. Nad läksid üheksakohalise autoga, mille järel oli haagis. Haagisele mahutasid nad jalgrattad, millega Itaalias ja Korsika saarel ringi liikusid. Mu isa oli otsustanud kaasa võtta ka Eesti lipu, kuna võistlusest võttis osa ka Eesti rallisõitja Markko Märtin. Et lippu oleks kaugemale

näha, pakiti kaasa ka õngeritv, mille külge lipp sai hiljem kinnitatud.

Itaalias läksid nad jalgratastega praamile, mis suundus Korsika saarele. Saarel oli neil eelis teiste liiklejate ees, sest ei pidanud ootama ummikutes ja said kiiresti ringi liikuda. Esimesel kahel päeval sõitsid nad niisama ühe saare otsast teise ja nautisid sealset loodust. 15.-17. oktoober olid aga juba rallipäevad ning siis jälgisid nad sõitu hoolikalt. Et teada, kuidas kellelgi võistlusel läheb, helistasid nad tagasi kodumaale, et kodused neile raadiost ja televiisorist saadud infot edastaks. Küll nad lehvitasid lippe ja sõitsid ühest vaatluspunktist teise. Juba 16. oktoobril, said nad aru, et Markko Märtil on tõesti võimalus võita.

Saabus 17. oktoober, mil kuulutati, et Markko Märtil on võitnud. Mu isa sai autasustamise alale lähedale, et näha võistlejaid ligidalt. Järsku jooksis tema juurde mees, haaras õlast ja palus, et ta laenaks oma lippu, et Markko

Märtin saaks seda oma auto katusel publikule lehvitada. Nii mu isa laenaski oma suure Eesti lipu ja juba varsti nägid kõik pealtvaatajad Markkot autokatusel mu isa lippu lehvitamas. Peale seda algas mu isal aga seiklus. Eesti võidusõidumeeskond oli pjedestaalilt minema sõitnud ja mu isa lipu kaasa haaranud. Nii siis sõitsid nad kaks tundi ratastega ja rääkisid ürituse korraldajatega, et saada tagasi mu isa lipp. Lõpuks nad jõudsidki Markko Märtinini, kes tänades ulatas tagasi mu isa lipu ja andis neile kõigile särkidele autogrammi.

Seesama lipp on lehvinud meil koduhoovis pühade ajal peale Korsikat 14,5 aastat. Alles tänavu aastal heiskasime selle viimast korda ja lappasime ilusti kokku, et see asendada uuemaga, mille värvid on värsked ja mille saatus saab loodetavasti olema sama kirev.

Anette Traus

11. klass

Marten Kornõšev

3.k klass

Markus Kornõšev

3.k klass

Loomaralli

Kord tahtis lammas teha loomakülale üllatust, aga ta ei teadnud, millist või kuidas. Ta hakkas mõtlema, et võiks korraldada ralli.

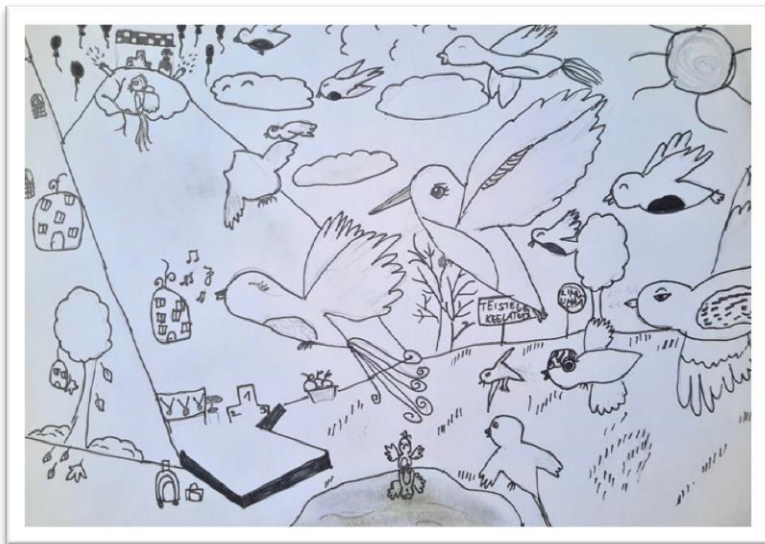
Nii hakkas ta kohe plakateid tegema. Plakatile oli kirjutatud: „Armsad loomaküla elanikud! Sel laupäeval toimub meie küla järve juures ralli. Olete kõik oodatud! Masinad võite võtta ise, aga kui tahate, saab laenata minult.“

Jõudis kätte laupäev ning kõikidel olid oma masinad. Igaüks, kes lõpetas, sai auhinna ja väikese šokolaadi. Nii läks rallipäev hästi. Kõik olid üliõnnelikud selle üle, et üldse selline päev olemas on.

Nüüdsest jäi see päev loomaküla traditsiooniks.

Arleen Klopp

3.r klass

„Linnumaa ralli“

Kata Loreida Õunap

3.i klass

Piilupart Priidu armastus ralli vastu

Elas kord piilupart Priidu, kes unistas rallist. Esimesena proovis ta võistelda romurallis. Juba teisel võistlusel sai tema auto suuri purustusi ja Priidu mõistis, et see ikka ei ole

temale. Romuralli on ju ohtlik ja närvesööv spordiala.

Järgmiseks soovis piilupart katsetada oma võimeid autorallis, kus võistlevad uhkemad ja kiiremad autod. Mis peamine – ta saab võistelda Ott Tänakuga. Aga ega seegi kogemus ei lõppenud tema jaoks hästi, sest juba teisel testisõidul lõpetas ta kraavis ja pidi endale tunnistama, et see autode tema ei ole talle.

Priidu ei andnud alla. Kuuldes raadiost pardiralli üritusest, taipas ta, et just see ralli on temale loodud. Peale pardirallist osavõtmist tundis piilupart Priidu ennast õnnelikumana kui kunagi varem. Lisaks õnnetundele oli ta siiralt uhke, et oli saanud head teha.

Reneli Talpas

3.r klass

Elu rallikiivrina

Tere! Mina olen Peep. Ma olen üpris vana ja hetkel veedan ma oma päevad ühe pere magamistoa riiulil. Täna räägin ma teile oma elust, mis oli väga ohtlik, aga mul oli elus armastus.

Nimelt olen ma kiiver. Ei, mitte rattakiiver ega ka mitte motokiiver. Ja ma pole ka kiiver, kes poes oma ostjat ootab. Ma olen rallikiiver. Minu tööks oli istuda rallisõitja peas ja teda kaitsta. Üldjuhul sain ma oma tööga hästi hakkama ja mulle meeldis see, aga vahel polnud see nii lihtne.

Ühel õhtul, kui oma mugaval asemel kamina peal end magama sättisin, sain aru, et midagi on teistmoodi. Minu omanikul Otil, kes muidu on väga enesekeskne, olid ees suured võistlused, aga ta oli kuidagi teistsugune kui teistel õhtutel, hoolivam. Ta istus diivanil,

tema kaisus oli tema imeilus naine. Tal oli kaks last. Nad toppisid mind endale alatihti pähe ja nende pead ei olnud üldse nii mugavad kui Oti oma. Neil oli ammu uneaeg, aga sel õhtul ei käskinud neil keegi magama minna. Nad nautisid seda aega, mis neile antud oli, sest hommikul läksime meie ju Otiga ära. See oli ilus hetk.

Järgmise päeva varahommikul pakkis Ott oma viimased asjad kohvri, võttis mu kaenlasse ja saimegi koos teeale asuda. Sain aru, et mu omanik ja parim sõber oli närvis. Ta peopesad olid higised ja ta süda tuksus kiiremini kui tavaliselt. Ta pani mu istuma tagapingile, kus oli ebamugav. Olin harjunud sõitma Oti peas, soojas ja mugavas asendis. Õnneks sõit ei kestnud pikalt ja varsti jõudsime võistluspaigale. Nägin oma semu ralliautot, tervitasime ja siis liikusime me juba edasi, et oma stardiks valmis olla.

Käis vile ja meie sõit algas. Igatsesin seda tunnet, kus kõik väriseb ja kiiresti liigub, sest mina olin turvaliselt Oti peas. Ma ei kartnud, sest teadsin, et kõik on hästi. Järsku käis aga vastik vilin, mis võttis mult kõrvakuulmise, sain aru, et midagi on valesti ja pean nüüd oma tööd tegema. Otti kaitsma. Me sõitsime kuristikust suure hooga alla ja järgmisel hetkel oli mu ümber ainult vesi, mu seest kõik valutab ja värises.

Hakkasin otsima veest väljapääsu, aga ma ei liikunud. Nägin, kuidas ralliauto aina allapoole vajub, mina aga ei liikunud kuhugile. Tundsin, et kohe ongi kõik, aga ma ei ole suutnud oma tööd teha. Vedasin oma parimat sõpra alt.

Silmade ette ilmus hetk, mis eile õhtul oli. Armastav pere koos soojas ja kuivas toas. Mõtlesin, et soovin veel selliseid hetki näha. Tegin oma viimase pingutuse ja tõmbasin ennast tugevasti ülespoole.

Korruga tundsin, et ma ei olegi enam veega ümbritsetud ja ka Ott on veest väljas. Temaga oli kehvasti, aga vähemalt ta elas. Ta sai sellega hakkama! Mina oma tööga aga mitte. Ma ei suutnud Otti kaitsta siis, kui oleksin pidanud.

Teadsin, et minu karjäär on nüüd läbi ja mind viiakse kindlasti prügimäele. Sulgesin silmad ja mõtlesin kõigile nendele hetkedele, kus nõmedad mehed ja naised Ottilt küsimusi küsisid ja mina teda kaitsta üritasin. Vahel võttis ta mu peast, kuid vahel mitte ning siis tundsin, et kaitsen teda ja see ongi see, mida teha tahan. Või kui sõit oli lõppenud ja Ott autost välja tuli ning astus masina peale, mina süles. Siis teadsin, et tema on õnnelik. Mina ka.

Silmad avanud, leidsin ennast siitsamast, kus olen praegu – Oti magamistoas riiulil. Vahel võtab Ott mind sülle ja vaatab. Tunnen ennast

siis erilisena ja tean, et Ott ei unusta mind
kunagi.

Marta Reimal

9.a klass

„Kaitseingel“

Angeelika Vainult

7.b klass

Ralli

Suureks saan, siis ostan tsikli.

Sellega ma sõidan rallit.

Esimene olen mina,
teised minu selja taga.

Hakkan kuulsaks sportlaseks,
mootorratta sõitlaseks.

Palju saan ma medaleid,
pilke näen ma kadedaid.

Ken-Markus Kalvet

3.i klass

Autoralli

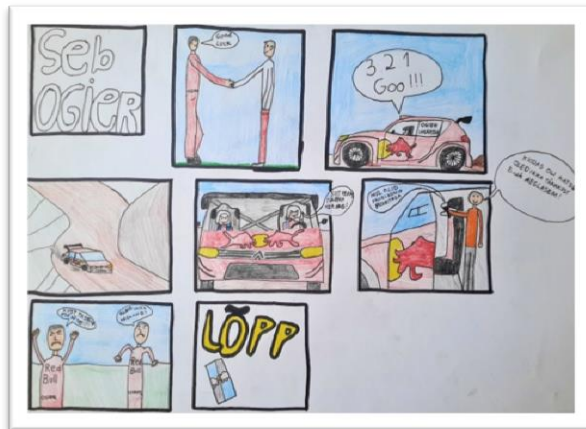
Mulle meeldib autoralli,
aeglast autot ma ei salli.
Kihutan ma mööda teed,
vajutan ma gaasi veel.

Rallirada silme ees,
võita võib nüüd iga mees.
Rajal keerleb tuhk ja tolmu,
rallikatseid tulemas veel kolm.

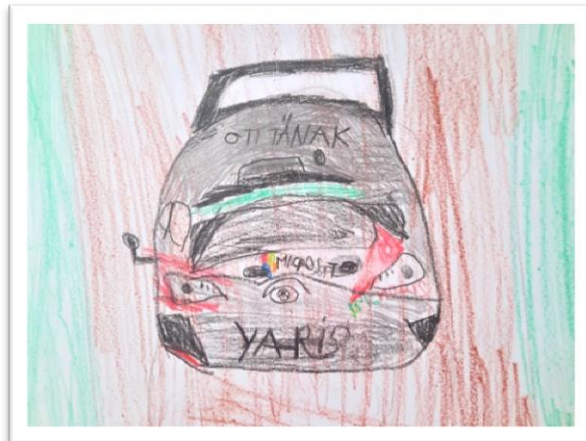
Rallirada kruusateel,
kive lendab veel ja veel.
Autojuhil käes on rool,
nüüd lõpp on lool.

Janeli Kang

8.a klass

Jaspar Vaher
6.a klass

Karl Videvik
3.k klass

Meie Ott, kes Sa oled autos!
Pühitsetud olgu Sinu auto. Sinu võit tulgu.
Sinu võit sündigu nagu maanteel, nõnda ka
kruusa peal.
Meie igapäevast rõõmu anna meile sõidurajal.
Ja anna oma konkurentidele andeks nende
võidud,
Nagu nemadki annavad andeks oma kaotused.
Ja ära saada meid autoga järve,
Vaid päästa meid sealt.
Sest Sinu päralt on võit ja kuulsus igavesti.
Tänak!

Marko Rauman
10. klass

Ralli

Mis on ralli? Võidusõit,
kõige tähtsam on seal võit.
Rallisid on mitut sorti,
esindavad kõik nad sporti.
Meil on koolis rallirada,
vahetunnis seda vaja.
Mööda treppe üles-alla.
Kuluvad kõik ketsi tallad.
Aga Ott on tubli mees,
rehve lõhub kruusateel.
Seda nähes suur mu usk,
hakkan ka Ott Täna kuks.

Alvar Allmäe

7.b klass

Karmo Aasumets

1.a klass

Mattias Caesar Aasa

2.a klass

Võrkpallieelne diivaniralli

Kell kaheksa hakkab televiisoris võrkpalli otseülekanne. Kõik tahavad seda vaadates ennast mugavalt tunda, kuid selleks on vaja diivaneid. Toas on kaks diivanit, aga inimesi on neli: ema, isa tütar ja poeg.

Niisiis algab võrkpallieelne diivaniralli. Esimene ja teine koht saavad kohad diivanil, kuid kolmas ja neljas koht peavad istuma kõvadel köögitoolidel. Start hakkab välisukse eest, siis läbi köögi ning kes jõuavad esimestena diivanitele ongi oma kohad kindlustanud ... kolm, ... kaks, ... üks, ... START! Ema läheb kohe juhtima, tema järel tuleb isa, kuid juba hingab talle kuklasse tütar. Poeg komistab ja talle on nüüd köögitool kindlustatud. Teised jätkavad võistlust. Nagu arvata oli, jõudis esimesena diivanile ema, kuid tütar on jõudnud isast mööda minna ning

jõuab teisena diivanile, mis tähendab seda, et ka isale jääb kõõgitool.

Võrkpalliülekande alguseks istuvad kõik oma kohtadel ja naudivad võrkpalli.

Karmel Veide

6.a klass

„Täheralli“

Maarja Mölder

6.d klass

Ott ja Martin

Oli neljapäev ja ma läksin poodi nagu alati. Poes nägin ma Otti, vana tuttavat ja pinginaabrit, keda ma polnud väga ammu näinud ja kellega sai lapsepõlves palju pahandust tehtud. Ma tahtsin kohe teada, kuidas tal elus läinud on. Nii et ma läksin ja ütlesin tere. Muidugi ta ehmatas ja küsis, kes olen ja mida ma temast tahan. Ütlesin, et olen Martin. Alguses ta ei vastanud midagi, ainult jõllitas mind. Pärast 30-sekundilist pausi jõudis talle kohale, kes olen. Te ei kujuta ette ka, kuidas ta mind kallistama hakkas. Ütlesin, et lähme lähimasse kohvikusse ja räägime kõik ära. Nii me tegimegi. Ott rääkis, et on nüüd rallimees ja tal pole aega oma perega olla, kogu aeg peab sõidus olema. Järsku helises telefon ja Ott pidi kiiresti kohtumisele minema. Nii lühikeseks meie jutt jäigi. Andsin talle oma

telefoni -numbri, et teinekordki kokku saada ja rääkida. Ma läksin koju.

Kaks nädalat polnud Otist midagi kuulda. Mõtlesin, et äkki kaotas mu numbri ära või on tal lihtsalt nii kiire, et pole aega. Kolmanda nädala lõpus helistas ta mulle ja küsis, kas saaksin talle kaardilugejaks minna, kuna ta praegune kaardilugeja jäi nii haigeks, et pidi haiglasse minema ja ta ei saa mitte mingil juhul tulla. Ma muidugi ehmatasin ja küsisin, kas kedagi te pole. Ott ütles, et kõik on tööl ja ei saa ära tulla. Ott meenutas, kuidas me kunagi lastena unistasime rallimeesteks olemisest, kuulsusest ja paljust rahast. Ott rääkis nii veenvalt, et ma pidin ju nõus olema. Ott oli ülimalt tänulik, et ma nõus olin, ja ütles, et ralli toimub järgmisel kolmapäeval. Läksin paanikasse, et ma ei saa hakkama ja ei oska midagi. Peale tükk aega paanitsemist läks hirm üle, kuna sain aru, et see ei aita ja ma unustasin selle kiiresti.

Järsku oli järgmine kolmapäev käes ja aeg sõiduks. Mulle anti paberid ette ja ma ei saanud midagi aru. Lõpuks hakkasin midagi taipama. Ott ütles, et ma saan hakkama ja et ta usub minusse. Alustasime sõitu. See oli nii kiire, et kaotasin järje ja mõtlesin, et ei saa hakkama ja et Ott pettub minus, aga siis sain kuidagi järje peale ja sain hakkama. Esimest kohta küll ei saanud, aga sellest ma ei hoolinud, mõtlesin vaid sellele, kuidas ma hakkama sain. Ott oli minu peale väga uhke. Siis küsis Ott ühe küsimuse, mis ikka veel kummitab mu peas. "Kas sa tahaksid hakata minu kaardilugejaks?" See oli nagu abielu ettepanek ja ma karjusin täiest kõrist: „JAH!“ Ja sellest ajast peale olen mina tema kaardilugeja, me oleme meeskond: Tänak ja Järveoja.

Heti Toom

7.a klass

„Vikerkaare ralli“

Anni Meeri Klaus

2.a klass

Karolin Algpeus

2.c klass

„Romuralli“

Georg Pruul

1.a klass

Romuralli

Romuralli on ralli, kus inimesed üritavad üksteise autosid sodiks sõita.

Oli kord nii, et üks osaleja hukkus kohapeal.

Mina seda pealt ei näinud, aga lugesin uudistest.

Uudistes öeldi, et auto plahvatas ja läks põlema.

Romuralli on väga ohtlik.

Alati peab kandma kiivrit ja autol peab olema turvapuur.

Lubatud on kõik autod, mis liiguvad.

Lastel muidugi juhtida ega autos viibida ei lubata.

Imelik, et üldse selline sport olemas on.

Rico Vilu

6.a klass

Eduka ralli retsept

Koostisosad

Kiirus

Närveerimine

Põnevus

Enesekindlus

Järjepidevus

Adrenaliin

Pühendumine

Valmistamine

Sega närvipinge ja põnevus kokku ning lisa kuhjaga lähedaste toetust. Lisa kaussi oliiviõli ning lase poolteist tundi kerkida. Sõtku tugeva, kuid hella käega taigen läbi. Lisa hulka südamega enesekindlust ja järjepidevust. Pane hoolikalt segatud edutaigen oma lemmikvormi ja siis 45 minutiks ahju. Ahjust tulles lase koogil 10 minutit jahtuda ning kaunistada vägeva adrenaliini, suure pühendumuse ja kiirusega!

Maris Piispea

7.a klass

RETSEPT

KUIDAS OLLA OTTTÄNAK

VÖTTA KAUSS JA PANE SINNA SISSE :

- OSAVUST
- KIIRUST
- ENESEKINDLUST
- RAHA (PAPER RAHA)
- AUTO (PURUSTATUD)
- TERVED REHVID
- KIIVER
- MEESKOND
- KAARDILUGEJA
- OHTRASTI SPONSOREID

SEGA NEED KOMPONENDID

JA

300 ÄRA.

EDU!⇒

Grete-Lisett Alak

6.d klass

Munaralli

Elas kord üks talunik, kellel oli suur jooksuring, kus loomad joosta said. Kõige rohkem meeldis kanadele ringil joosta. Aga sellel ajal, kui nad jooksid, siis nad alati munesid. Talunik kutsus inimesed kokku seda kanarallit vaatama. Enne jooksu sõid kanad salaja liiga palju munemiskiirendajat. Ralli ajal munesid kanad nagu hullud. Kanad munesid jooksuringi sisse suure mäe. Nii tekkis Munamägi, mida inimesed imetlevad ikka veel.

Maikert Klopp

6.d klass

Muinasjuturalli reportaaž

Täna on imeilus päev rallirajal. Võistlemas on Punamütsike, 3 kitsetalle ja 7 pörsakest. Vaatajatele teadmiseks, et võistlusreeglites on

lubatud kõik võtted ehk reegleid polegi. Tähelepanu, tähelepanu, kohe algab ralli: kolm, kaks, üks ja läks!

Punamütsike läheb juhtima ja mis see on? Punamütsike hoiab suurt kotti ja pauhh läheb kotisuu lahti ning teele veereb hunnikus mädaõunu!!! Pörsaste ja kitsede autod liuglevad ühest teeservast teise. Plöga pritsib klaasid täis ja ka pealtvaatajad saavad oma osa. Punamütsike suurendab selle mädaõunatrikiga kõvasti edumaad, aga teised ei anna alla.

Kitsed lähenevad kõva mökitamise saatel. Oot, oot, mis nähtus nüüd meid on tabanud? Kas taevast sajab üleküpsenud tomateid? Aga ei, need on hoopis kitsed, kes oma sarvede vahele ehitatud ragulkadest sihivad eespool kihutavat Punamütsikest. Vaat kus lops! Punamütsike sõitis tiheda tomatirahe all rajalt välja! Kitsed mökitavad suurest rõõmust ja annavad gaasi.

Aga oh üllatust!!! Seni tasa ja targu sõitnud pörsad ajavad sabad sirgu ja võtavad kitsedele järgi. Nad lähenevad kitsedele kahelt poolt ja järsku on näha pörsastel käes ämbreid. Kitsed saavad kaela muda ja vihmausside laviini. Segadust ja paanikat kitsede hulgas ära kasutades kihutavad pörsad finiši poole ja selgunud on meie tänased võitjad. Need on 7 pörsakest!!!

Täname kaasa elamast meie toredale rallile!

Sander Meelind

5.a klass

Nimeralli

Elas kord Kairi, kes ootas oma mehe Toomasega last. Noored läksid arsti juurde ja ultraheliarst ütles, et sünnib poiss. Kairi ja Toomas olid väga rõõmsad. Nad mõtlesid oma tulevasele pojale nime: Karl, Robin, Joosep,

Siim, Ken, Roven ... . Tekkis vaidlus, Kairi karjus: "Lapse nimeks tuleb Karl!" Toomas sai kurjaks: "Miks naisel alati õigus on? Lapse nimeks saab Joosep." Lõpuks jõuti kokkuleppele, et laps saab endale nimeks Karl-Joosep.

Noored korraldasid oma tulevasele Karl-Joosepile beebipeo. Äkki helises telefon ja arst teatas tulevastele lapsevanematele, et ultraheliga oli väike eksitus ja tegelikult sünnib hoopis tüdruk. Kõik pidulised hakkasid nimesid pakkuma: Helena, Kätrin, Eeva, Ave, Brigita, Janelle, Erica, Anna, Lisandra, Gete, Lisette, Nora, Seidi, Merilin, Kerly... Lõpuks otsustati, et laps saab nimeks hoopis Maris.

Saabus sünnitusaeg ja Kairi viidi haiglasse. Kolm tundi hiljem tulid maailma Maris, Joosep ja Karl. Kairi ja Toomas ütlesid: "OI ISSAND!"

Karoliina Kaldmaa

6.a klass

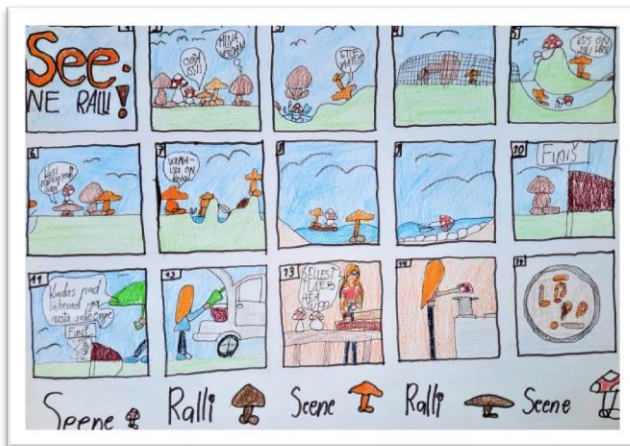

Seeneralli

Kähku-kähku kasvab seen,
metsa minek kerge see.
Mantel selga, kindad kätte,
algamas ju seeneralli.
Üks, kaks, kolm, mets on tühi,
seentest ilma jääme me.

Kristo Kurve

4.b klass

Klara Kiur

6.a klass

Seeneralli

Läksime perega metsa. Ema tegi ettepaneku, et korraldame seeneralli. Kõik olid nõus ja ema ütles, et võidab see, kes korjab kõige rohkem seeni. Võistlus läkski käima.

Ema võttis "Looduse leksikoni" ja vaatas, milline seen kõlbab ja milline mitte. Mina võtsin telefoni, olin eelnevalt telefoni vajaliku info pannud. Isa oli väiksest peale seenel käinud ja ei vajanud raamatut ega telefoni. Mu väikevend oli kõigest viieaastane ning korjas kõiki seeni, isegi kärbseseeni.

Kõik korjasid nii usinasti, et keegi ei pannud tähele, milliseid seeni väikevend korjas. Siis sai võistlus läbi. Võitis mu väikevend, kelle seenekorv oli seeni täis. Kodus märkas ema, et väikevend oli korjanud kärbseseeni, isa naeris ja ütles, et nojah, sööme siis täna kärbseseeni.

Otsisime väikevenna korvist kõik kärbseseened ja viskasime ära.

Kui kõik seemed olid puhastatud ja kupatatud, panime purki ja viisime keldrisse.

Ainult ühe purgi jätsime tuppa ja ema praadis need ära. Seened olid väga head. Väikevend oli õnnetu, et me tema ilusad seemed minema viskasime, kuid seeneralli võitjatiitel jäi ikkagi talle.

Kärolin Maasing

4.b klass

Söömisralli

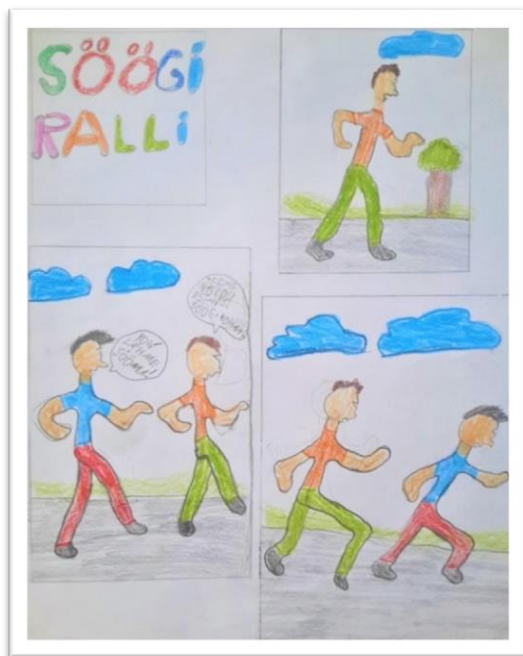
Kolm pörsakest elasid hästi ja õnnelikult. Ühel päeval läksid nad jalutama ja märkasid metsas kuulutust: "Söömisralli – kes sööb kõige rutem toiduämbri tühjaks, võidab 10 000 eurot! Pörsakestel oli raha vaja, kuna maja ehitus oli pooleli ja toidutagavara vaja ka täiendada.

Kokkulepitud ajal ruttasid pörsad võistlusele. Kohal oli kolmkümmend osalejat, paljud neist maailmameistrid söömisel. Stardipauk kuulutas võistluse algust ja pörsad kukkusid matsutama. Kohe esimestel võistlusminutitel langesid välja pooled võistlejad, nad olid liiga ahned ja tõmbasid toidu kurku. Mõne aja pärast hakkas kümnel võistlejal kõhuvalu ja nad pidid võistluse katkestama. Võistlustules oli veel viis võistlejat, nende seas meie kolm pörsakest. Pörsakesed pingutasid ja pingutasid ja äkki oligi toiduämber tühi ning meie pörsakesed võitnud. Hurraa!

Rõõmsad ja õnnelikud põrsakesed said maja valmis, uue suure televiisori ja palju toitu. Kuid nad veel surnud ei ole, siis vaatavad oma uues majas televiisorit ja naudivad pidusööke.

Robin Värk

6.b klass

Rahel-Marta Pihel

6.d klass

Osturalli

Osturalli mõistuse mult võtab,
Sulen silmad, poodi juba tõttan.
Raban kõike, mida riiulitel näen,
rahakott aina kergemaks mul lä'eb.

Vaateaknal kingad reas,
oh, ma haaran kinni peast.
Kõiki neid ma saada tahan,
takistuseks pole raha.

Kiri seinal: kingiralli,
viib mult jälle raha, kalli.
Nodi täna soodsas hinnas,
homme jäätmeralli linnas.

Ostlemine tühjaks ajab kõhu,
toituda ei saa ju ainult õhust.
Näen, on soodushinnas õunad,
neid ma sööngi täna lõunaks.

Jäätmeralli jääbki lõpuks,
kõigi rallimiste tipuks.
Kuhjumas on prügimäed,
Päikest vaevu veel sa näed.

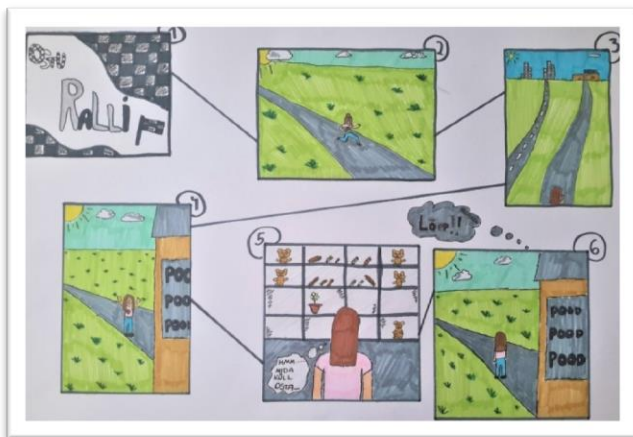
Triinu Kalda

9.a klass

Sonja Seppa

9.a klass

Carolyn Liimann

6.b klass

Kreete Klee

6.d klass

Kui poodides on allahindlused ehk osturalli

Nad on nagu loomad puuri taga.
Jumala eest, et head kaupa maha ei magaks!
Jalad keerlevad ja vilisevad nagu autorehvid.
Värav lahti. START! „Mina tahan seda pehmet
tekki!“

Nagu metslased võitleks eine üle.
„Mina saan! Mina saan!“ karjub naine,
kes on nõus hüppama kampsuni pärast üle
tule.
Ma ei ole kindel, kas tal on ikka mõistus kaine.

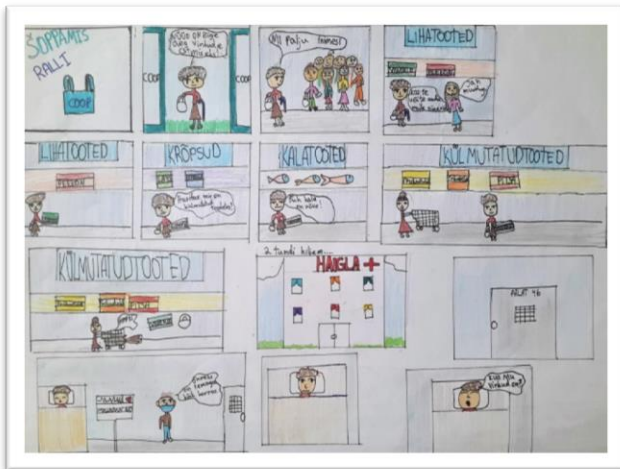
„Uskumatu!“ mõtlen mina, haaran kinni peast.
Mina ainukesena jäingi ilma kaubast heast.
Ah, mis seal ikka!
Lähnen siis teinekord, kui pole järjekorda pikka.

Laura Pruul
11. klass

Kirsika Kaegas

6.a klass

Karoliina Kaldmaa

6.a klass

Maris Piispea

7.a klass

Kommiralli

Kolmapäeval käisime emaga poes.

Ostsime tavalisi asju.

Ma nägin ühe leti peal hästi palju komme.

Mu ema ütles alati, et ära vaata sinna poole, ta teadis, et ma armastan komme väga.

Isa lubas alati komme osta, aga ema ei lubanud, ainult vahepeal.

Reedel läksime jälle poodi, ma tahtsin komme, aga komme ei olnud.

Ainult need kommid olid müügil, mis mulle ei maitsenud.

Läksime koju ja ema hakkas süüa tegema.

Laupäeval läksin üksi poodi ja ostsin hästi palju komme, ema ei olnud rõõmus.

Isa ei teinud väljagi.

Reti Jasmiina Vilu

4.b klass

Osturalli

Hommikul, kui televiisori lahti tegin, tuli kohe ette TopShopi reklaam: „Kõigi toodete hinnad all vähemalt kuni -40%. Kiirustage! Kuni kaupa veel jätkub.“ Nii siis panin riidesse ja istusin autosse, kaasas oli mul 600 eurot. Hakkasin kiirustama, äkki nägin, et nurga taga varitseb politsei. Ta hakkas mind muidugi taga ajama. Sain aru, et pääsu pole, jäin tee äärde seisma. Politsei tegi mulle 600 eurot trahvi. Mina sõitsin poe juurde ja alles siis tuli mulle meelde, et politsei võttis trahvi eest minu 600 eurot.

Läksin uuesti koju ning siis poodi tagasi ja nägin, et pood oli kinni ja kõik asjad ära ostetud. Kiirustasin närviliselt koju, ületasin jälle kiirust, sest olin väga tige, et midagi ei saanud ja siis tuli jälle politsei ja tegi mulle uue trahvi, mis oli 1000 eurot. Valisin trahvi

asemel rahunemisaja, kuna mul enam nii palju raha ei olnud ja kiiret ka enam ei olnud.

See oli üks jube rallipäev, kahjuks ilma ostudeta.

Rainer Järvsoo

5.a klass

Stacey Pikki

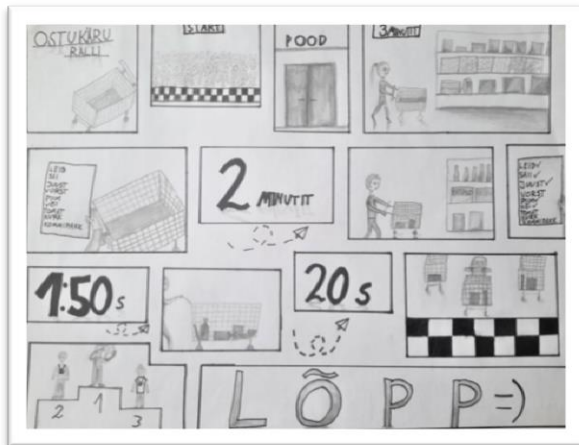
5.b klass

Osturalli

Täna algas osturalli
Toomaks rõõmu päeva halli
Homme tulemas on Hullud Päevad
Madalamaid hindu kõik siis näevad
Laadapäevadki on ees
Järjekorras kõik-see-mees
Emal puudu uued saapad
Õde roosat mantlit vaatab
Isa soolapekki soovib
Vanaema *crocse* proovib
Mulle palun salle kolm
Lõpuks rahakotis ainult tolm

Läinud on kõik vaba raha
Süda ostlemisest paha
Kaupa täis on iga kapp
Edaspidi söögiks supp
Ootamas on uued aled
Uued pakkumised valed

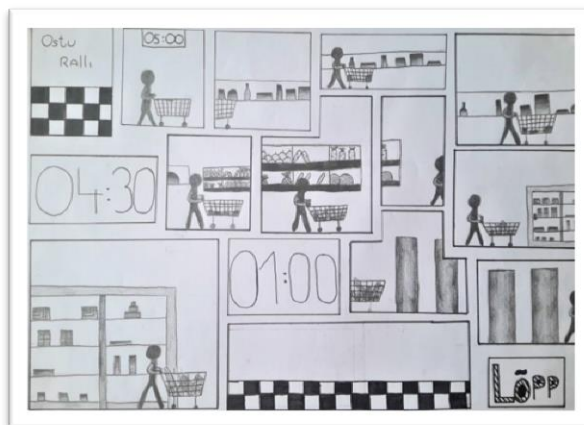
Bretie Bligzna

10. klass

Grete-Lisett Alak

6.d klass

Lisette Nurgamaa

6.d klass

„Öötants“

Brit Katriin Murumägi

8.a klass

Laps, elu on ralli

Ma küsisin isalt:

“Mis asi on elu?”

Ta just jõudis koju,

nii väsinud ka.

Ei mõelnud ta kaua

ning vastas täis kindlust:

“Karjäär, poja, konkurents.”

Kuid ma ei saanud tast aru

ning kõndisin minema,

et teiste käest küsida ka.

Ma küsisin emalt:

“Mis asi on elu?”

Ta silmad täis sära

seal, kus reklaamis ekraan.

“Sa vaata, mis hinnad,

allahindlused taas!

Jooksen poodi, pärast räägime. Tšau!”

Ka sellisest vastusest ei saanud ma aru

ning kõndisin minema,
et teiste käest küsida ka.

Ma küsisin memmelt:

“Mis asi on elu?”

Ta vaatas mind kurvalt,
pea mõtlemist täis.

“Laps, elu on ralli ja läheb see kiirelt,
ei märkagi, kuidas see käib.”

Ma mõtlesin mingi aeg vastuse üle
ning märkasin - nii see ju on.

Mu vanemad kui sõidukid
on elus kui rallil.

Kuid kas mõtet sel kihutamisel on?

Nadežda Tšuvpilo

11. klass

„Eluralli“

Lisbet Kotiesen

3.i klass

Tunneteralli

Tunded on müstilised nagu
hambahaldjad su lapsepõlves.

Tunded on erilised nagu
esimene suudlus põsele.

Mida vanemaks sa saad,
seda kiiremaks läheb su tunneteralli.

Ühel hetkel oled rõõmus,
teisel juba kurvem kui lüpsja koidikul tallis.

Iga reede tabab sind eufooria
pühapäeval aga kuulad kurba aariat.
Esmaspäeval kukud musta auku,
kust välja pääsed alles pärast rõõmupauku.

Pane oma jalg gaasipedaalile,
kohenda vaatenurka.

Ja kima rõõmuga,
kuniks lõppeb su ralli.

Rasmus Juvanen

9.a klass

Triinu Kalda
9.a klass

Pole mõtet sõita rallit
ajaga,
vaid pigem mõtle,
tunneta
ja lihtsalt ole.
Naudi
sulle antud
elu.
Võib-olla tähtsam on
hilineda
või mitte minna
selle asemel,
et olla
kui haavatud lind,
joostes,
pea laiali otsas,
teadmata,
mida tahta,
kuidas olla,
mida mõelda

Lis Marii Undusk

12. klass

